

CRONIQUE

De tot arreu.

ENS es grat, captivador, car tot lo gran captive, parlar en'questa cronique del Mestre que'ns ha fet fruir am ses belles i inspirades obres, i am ses punyents i dolços, a la vegade, cants a l'Amor, a la Patrie, a la Vida.....

Nostre cor, sensible a tote manifestació que enclogui les tres paraules, se sent feliç i nostre plome, humil empro sincere, se mou febrose, am veritable joie, traslladant al paper lo que'l cervell li dicte.

Nostre pensa, gira i gira al voltant d'un pensament que'l te captiu, que l'extasia.

Nostra vista está ficse, ovirant la llum, que tot ho il·lumina am sa potencie, cerebral, i am llur flame. l'escullit, el preferit de les Muses, el Mestre, assenya'l camí de la glorie, aont hi regne, desd'ont i es parceig pel mon les guspises de son talent d'home genial.....

¡Temptador camí! ¡Cuants volem traspararlo i cuants les forces ens manquen dats els primers passos!

Camí sembrat de flors que am llurs perfums ens ubriagen am llurs vius colors ens enlluernen, i no'ns deixen ovirar les espines que amagen, tacades de rogenque sang; sang de genis que un temps foren com nosaltres pretendents a sa captivadore i resplandenta auriola...

I com tot nostr'esser vol assolirle a la llum i com s'allunye, al creurela mes aprop de nosaltres....

I com tot en nosaltres s'es tornat anime pera admirar al geni que boi deixant trosos de la seva en la lluite, am magestat, gest seré, sense fer cas dels lladrucs de gos que volen aturarlo en llur camí de victories, assoleix la cime desd'aont tot es gran, magestuós, sublim, i aont no hi arriba'l verí de les petiteses que's revolquen en el fang de les envejes dels impotents, del inútils, gossos peters que solsament lladrar saben i que am sa babe pretenen entelar tót lo que siga noble i enlairat, boi quedant petits i ridícols car no son res mes que ridícols i petits, petits de cor i de cervell, i sense poder aturar en llur camí a qui per son valer fa via am pas segur i ferur vers a les altures.....

Oh, si; am sang se rega'l camí; quelcom d'aclaparament se sent quiscune volta, empró la llum ens atrau, la figura del Mestre ens alena; com mes l'estudiem mes s'ageganta i'ns done forces; llurs viorans cants a la patrie'ns comprenen; llurs armoniosos i dolsos cants a l'amor, ens ubliagen; llurs fermes cants a la vida ens captiven i enardeixen i tot junt, concepció sublim del Geni, ens fa somniar en un bell pervindrer i fa que suri en nostres llabis un ardent crit de ¡Visque Guimerá! que'n nostr'anime i veiem acoblades les paraules que tan aimen de Patrie, Amor, Vida.....

FRANCESC BASSAS Y PALAUS.

